

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2014

1439/2014

Valtioneuvoston asetus

yliopistojen tutkinnoista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2014

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti
kumotaan yliopistojen tutkinnoista annetun valtioneuvoston asetuksen (794/2004) 11 § ja 24 §,
muutetaan asetuksen nimike sekä 1 § ja 26 §, sellaisena kuin niistä 1 § on asetuksessa 1136/2009 ja 26 § asetuksessa 1039/2013, sekä
lisätään asetukseen uusi 4 a luku, seuraavasti:

Valtioneuvoston asetus

yliopistojen tutkinnoista ja erikoistumiskoulutuksista

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään yliopistolaissa (558/2009) tarkoitetuissa yliopistoissa suoritettavista alemmista ja ylemmistä korkeakoulututkinnoista tieteellisistä ja taiteellisista jatkotutkinnoista sekä erikoistumiskoulutuksista. Yliopistoissa suoritettavista ammatillisista jatkotutkinnoista säädetään erikseen.

4 a luku

Erikoistumiskoulutus

20 a §

Erikoistumiskoulutuksen tavoitteet ja osaamisen osoittaminen

Yliopistojen erikoistumiskoulutuksen ta-

voitteena on, että opiskelija koulutustaustansa ja työkokemuksensa pohjalta:

1) kykenee toimimaan vaativissa asiantuntijatehtävissä yliopistolain 7 a §:n 3 momentin mukaisessa sopimusmenettelyssä määritellyllä työelämän osa-alueella;

2) hallitsee asiantuntijaroolin edellyttämän tieteellisammattillisen erikoisosaamisen ja sen yhteydet toimintaympäristöön;

3) pystyy tieteellistä tutkimustietoa tai taiteellisen toiminnan menetelmiä hyödyntäen analysoimaan, arvioimaan ja kehittämään erikoistumisalansa ammatillisia käytäntöjä;

4) kykenee toimimaan yhteisöissä ja -verkostoissa oman erikoistumisalansa asiantuntijana.

Asiantuntemus osoitetaan tavalla, joka määritellään yliopistolain 7 a §:n 3 momentissa säädetyssä sopimusmenettelyssä.

20 b §

Erikoistumiskoulutuksen laajuus

Erikoistumiskoulutukset ovat vähintään 30 opintopisteen laajuisia.

20 c §

Erikoistumiskoulutuksesta sopiminen

Yliopistolain 7 a §:n 3 momentissa tarkoitetun sopimuksen syntyminen edellyttää, että sopimuksen sopijaosapuolet muodostavat niiden yliopistojen enemmistön, joilla on tämän asetuksen liitteessä säädetty koulutusvastuu sillä koulutusalaalla, jolla erikoistumiskoulutus järjestetään. Musiikkikasvatuksen osalta sopijaosapuolet muodostavat kuitenkin niiden yliopistojen enemmistön, joilla on tässä asetuksessa tai yliopistolain 7 §:n 3 momentin nojalla annetussa opetus- ja kulttuuriministeriön asetuksessa säädetty koulutusvastuu musiikkikasvatuksessa. Työelämää edustavat tahot sekä tapa, jolla työelämän edustajat ovat osallistuneet sopimusmenettelyyn, on kirjattava sopimukseen.

Erikoistumiskoulutusta koskevassa sopimuksessa on sovittava ainakin järjestettävän erikoistumiskoulutuksen nimestä, laajuudesta, tavoitteista, kohderyhmästä sekä opiskelijan asiantuntemuksen osoittamisesta.

Yliopisto voi liittyä erikoistumiskoulutusta koskevaan sopimukseen myös sopimuksen tekemisen jälkeen. Alkuperäisillä sopijaosapuolilla on velvollisuus hyväksyä sopijaosapuoliksi kaikki ne yliopistot, joilla on tässä asetuksessa sekä yliopistolain 7 §:n 3 momentin nojalla annetussa opetus- ja kulttuuriministeriön asetuksessa säädetty koulutusvastuu sillä alalla, jolla erikoistumiskoulutus järjestetään. Sopimukseen liitytään allekirjoittamalla alkuperäinen sopimusasiakirja.

20 d §

Erikoistumiskoulutuksen järjestäminen

Yliopistot voivat järjestää erikoistumiskoulutusta koulutusvastuidensa mukaan. Erikoistumiskoulutuksen järjestäminen edellyttää, että yliopisto on osapuolena 20 c §:ssä tarkoitettussa sopimuksessa.

20 e §

Erikoistumiskoulutuksia koskeva julkinen luettelo

Erikoistumiskoulutuksia koskevaan julkiseen luetteloon merkitään tiedot yliopistolain 7 a §:n 3 momentissa tarkoitetun sopimuksen sopimusosapuolista, sopimuksen voimassaolosta sekä sopimuksessa sovitusta erikoistumiskoulutuksen nimestä ja erikoistumiskoulutuksen perusteista. Luetteloon merkittäviä perusteita ovat järjestettävän koulutuksen laajuus, tavoitteet ja kohderyhmä. Luetteloon voidaan merkitä myös muita sopimusta koskevia tarpeellisia tietoja. Luetteloa pitää Opetushallitus.

Sopimusosapuolilla on velvollisuus ilmoittaa sopimusta koskevat tiedot julkiseen luetteloon. Vastaava velvollisuus ilmoittaa erikoistumiskoulutuksen tiedot luetteloon on myös yliopistolla, joka järjestää erikoistumiskoulutusta omaan päätöksensä perustuen sen vuoksi, ettei kyseisellä erikoistumisalalla ole muita koulutusvastuullisia yliopistoja.

Opetushallitus pitää sähköisesti yleisön nähtävillä tiedostoa voimassa olevista erikoistumiskoulutuksia koskevista sopimuksista.

26 §

Todistukset

Yliopisto antaa opiskelijalle hänen suorittamastaan alemmasta ja ylemmästä korkeakoulututkinnosta tutkintotodistuksen, josta tulee käydä ilmi:

- 1) tutkintonimike ja koulutusala;
- 2) tutkinnon pääaine tai siihen rinnastettava kokonaisuus taikka koulutusohjelma;
- 3) tutkintoon mahdollisesti sisältyvä erikoistumiskoulutus;
- 4) tutkinnon keskeinen sisältö;
- 5) opiskelijan osoittama kielitaito; kielitaitoa merkittäessä on otettava huomioon suomen ja ruotsin kielen taidon osoittamisesta valtioneuvoston asetuksen (481/2003) 19 §.

Yliopiston jatkokoulutuksena suoritettua tutkinnosta antamaan todistukseen sovelle-

taan, mitä 1 momentin 1—4 kohdassa säädetään.

Yliopistolain 11 §:n 2 momentin mukaisesta muulla kuin suomen tai ruotsin kielellä suoritetusta tutkinnosta annetaan myös suomen- tai ruotsinkielinen tutkintotodistus ja asetuksen liitteessä olevan suomen- tai ruotsinkielisen tutkintonimikkeen lisäksi liitteessä mainittu englanninkielinen tutkintonimike.

Jos tutkintoon johtava koulutus on järjestetty 3 §:n 2 momentin mukaisesti yhteen tai useampaan tutkintoon johtavana koulutuksena yhdessä yhden tai useamman suomalaisen tai ulkomaisen yliopiston kanssa, todistuksesta tulee käydä ilmi saman koulutuksen perusteella myönnettävät muut tutkinnot ja tutkintotodistukset sekä tutkinnon myöntäneet muut yliopistot.

Yliopisto antaa opiskelijalle hänen suorittamastaan erikoistumiskoulutuksesta todistuksen. Todistuksesta tulee käydä ilmi erikoistumiskoulutuksen nimi ja koulutuksen keskeinen sisältö.

Yliopisto antaa henkilölle, joka on suorittanut yliopistossa tutkinnon tai opintoja, tutkintotodistukseen tai todistukseen erityisesti kansainväliseen käyttöön tarkoitetun liitteen. Liitteessä annetaan riittävät tiedot yliopistosta samoin kuin tutkintotodistuksessa tai todistuksessa tarkoitetuista opinnoista ja

opintosuorituksista sekä niiden tasosta ja asemasta koulutusjärjestelmässä.

Yliopisto antaa pyynnöstä opiskelijalle todistuksen tämän suorittamista opinnoista myös opiskelun kestäessä.

Jos tutkintoon sisältyy 19 §:ssä tarkoitettuja opettajankoulutuksen opintoja, tutkintotodistukseen merkitään opintojen tuottama opetustoimen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annetussa asetuksessa (986/1998) tarkoitettu kelpoisuus.

Yliopisto, jossa voidaan suorittaa 19 §:ssä tarkoitettuihin opettajankoulutuksen opintoihin kuuluva opintosuoritus, voi hakemuksesta antaa todistuksen siitä, että hakija on muulla tavalla kuin säädettyihin kelpoisuusvaatimuksiin kuuluvilla opinnoilla osoittanut hankkineensa opintosuoritusta vastaavat tiedot ja taidot. Yliopisto voi asettaa todistuksen antamisen ehdoksi, että hakija suorittaa täydentäviä opintoja.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

Muulla lainsäädännössä olevalla viittauksella yliopistojen tutkinnoista annettuun valtioneuvoston asetukseen tarkoitetaan tämän asetuksen voimaantulon jälkeen viittausta valtioneuvoston asetukseen yliopistojen tutkinnoista ja erikoistumiskoulutuksista.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2014

Kulttuuri- ja asuntonministeri *Pia Viitanen*

Hallitusneuvos *Virpi Korhonen*